

ten —, den Fuss setzen auf (acc.): तपुषिम् RV. 1,42,4. अथः सपत्नी मे पदेरिमे सर्वे अभिष्ठिताः 10,166,2. मृत्युं पादय्या AV. 6,42,3. 5,8,9. 19,46,5. पदा शिः ÇAT. Br. 5,4,2. 3,8,2. 15. 9,1,42. TS. 5,4,2,5. ०ष्ठित unter die Füße getreten RV. 10,166,2. वरुणास्य पाशः VS. 8,23. Schlange AV. 5,14,10. worauf man getreten ist, — steht ÇAT. Br. 2,1,2. — 2) sich erheben über, — auf: रूपांसि RV. 1,149,4. 3,14,4. — 3) treten gegen, zu Etwas hin: अपरा दिशम् KAUC. 77. PAÑKAV. Br. 16,11,15. — 4) stehen bleiben: विनतो ऽग्रे ऽभ्यतिष्ठत MBh. 12,4475. — 5) sich aufhalten, sich befinden: ते (Misethäter) राष्ट्रे ऽभितिष्ठतो बाधते भद्रिकाः प्रजाः MBh. 12,3316. — 6) widerstehen, bemeistern: पृतसुतीः RV. 1,110,7. प्रतिज्ञन्यानि 4,50,7. 6,20,1. 21,7. पूरु पृतनासु 7,8,4. 8,21,12. पृतनाः AV. 10,5,36. रुशद्विर्वर्णैर्भिराममस्यात् RV. 10,3,3. 69,12. 174,2. VS. 6,16. 11,20. — समभि bestiegen: einen Elephanten MBh. 8,809 (समभ्य० mit der ed. Bomb. zu lesen).

— अत्र med. P. 1,3,22. Vop. 23,8. 1) sich fern halten, — entfernen: माव स्यात् पार्वतः RV. 5,53,8. getrennt sein von, entbehren: मा रूपो अत्र स्याम् 2,27,17. — 2) sich hinab —, hinein begeben; hinabsteigen: समुद्रम् RV. 5,44,9. सिन्धुम् 7,87,6. गोमतीम् 8,24,30. 85,13. fg. ÇAT. Br. 5,4,2,22. — 3) dastehen, sich hinstellen; stillstehen, Halt machen: प्राची अग्रे ऽव तस्थतुः सुमेके RV. 3,6,10. med. ÂÇV. GRH. 1,20,2. 3,12,2. गो दृष्टवतिष्ठयाः LĀTJ. 3,10,15. 2,7,20. GORR. 2,6,3. पदा पञ्चावतिष्ठते ज्ञानानि मनसा सह KATHOP. 6,10 = MAITRJP. 6,30. न च शक्नोम्यवस्थातुं भमतीव च मे मनः BHAG. 1,30. 14,23 (act.). यदि मे लेखनी तणाम् । लिखतो नावतिष्ठते MBh. 1,78. 1269. 3,10769. 15009. 8,4027. HARIV. 9383 (अवतस्थिवान्) 13709. R. 3,74,9 (act.). 5,73,22. 7,21,38. चित्रार्पितारम्भ इवावतस्थे RAGH. 2,31. KUMĀRAS. 3,42. ÇIC. 9,83. Blut Suçr. 1,46,3. Wasser Spr. (II) 6143. चेतः KATHĀS. 71,243. BHĀG. P. 3,2,14 (act.). 5,26,14 (act.). PAÑKĀT. ed. ORN. 19,23. HIT. 47,22. ed. JOHNS. 1183. DAÇAK. 95,10 (अवतिष्ठति). — 4) bleiben, verbleiben MĀKĒH. 132,7. Spr. (II) 4724 (act.). KATHĀS. 25,152. 31,49. PRAB. 13,14. PAÑKĀT. 77,19. fg. HIT. 26,17. 41,1. ed. JOHNS. 1959. BHĀTJ. 8,11. चतुषोर्विषये R. 5,24,17. राशे Spr. (II) 5015. विनये MBh. 3,1946. प्रमाणे R. ed. Bomb. 2,37,22 (act. am Ende des Çloka ohne Noth). मते न्यापवादिनाम् Spr. (II) 4330. जीवितस्थाने (so zu schreiben) कृदप्यम् R. 3,51,2. शासने गुत्रणाम् BHĀTJ. 3,14. in einer best. Thätigkeit oder Zustande verharren; die Ergänzung a) ein adj.: यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते BHAG. 6,18. निर्वीर्यं मनः HARIV. 8727 (act.). असन् Spr. (II) 4729. मत्त्वं अपतः KATHĀS. 37,63. BHĀG. P. 6,11,12. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 140. 149. — b) ein absol.: परिवार्य MBh. 1,5770. त्रैलोक्यं भस्मीकृत्य (so ed. Bomb.) 3,187. विष्टभ्य पदि Spr. (II) 178. R. 3,76,37. — c) ein instr.: धैर्येण परमेण MBh. 1,5080. पुरुषवेषेण KATHĀS. 29,178. तेन तेनात्मना ÇĀM. bei WINDISCHMANN, Sāncara 142. धारणाय BHĀG. P. 2,2,12. स्वव्रणेण 3,28,44. अश्रुपूर्णेन निःश्राप्तेन PAÑKĀT. 50,13 (स्थीयते impers.). SARVADARÇANAS. 48,17. प्रकृत्या Comm. zu TS. PRĀT. 9,16. — 5) bestehen BHĀG. P. 3,22,20. व्यञ्जने केवलमवस्थातुं न शक्नोति Comm. zu TS. PRĀT. 21,1. 2. — 6) sich befinden, — aufhalten, dasein, anwesend sein: उष्ट्रेः सदैकत्र JĀLĒ. 1,272. तत्रावतस्थिरे MBh. 1,4826. 3,11853. 12303. fg. प्रायेणैवंविधे देशे तस्करा अवतिष्ठते KULL. zu M. 9,266. चन्दनकल्काश्च समुद्रेष्ववतिष्ठ-

तः R. 2,91,68. R. ed. Bomb. 2,45,25. H. 202, Schol. — 7) anheimfallen; med. mit dat.: न मृत्यवे ऽव तस्थे RV. 10,48,5. — 8) eingehen in (loc.): ब्रह्मणि M. 6,81. — 9) gelangen zu (acc.): ध्यातिर्यस्याः खं दिवं गो च नित्यं पुरा दिशो विदिशश्चावतस्थे MBh. 13,1845. स्वभावम् zurückkehren zu PRAB. 4,11. — 10) festsetzen, beschliessen (?): किमन्यदवस्थीयते ÇĀK. 23,11. — 11) partic. अवस्थित a) dastehend, seinen Stand habend, postirt, befindlich: अन्म् ÂÇV. ÇR. 4,4,4. प्रेतकवत् MAITRJP. 2,7. BHAG. 1,11. 22. 11,32. अविहृतः R. 2,33,27. R. GORR. 1,43,7. 3,35,1. अवस्थितैः समीपस्थैः 50,15. यथाभागमवस्थिते किरीटे RAGH. 6,19. KATHĀS. 18,73. RĀGA-TAR. 3,509. BHĀG. P. 3,13,21. 4,20,21. 9,18,28. PAÑKĀT. 127,17. स्वेषु धिष्ठेषु MBh. 3,1751. द्वारि 2268. 4,267. Spr. (II) 2605. VARĀH. BRH. S. 9,4. 43. 47,7. दारुणा वङ्गिः MĀRK. P. 23,33. KATHĀS. 12,130. 21,2. 24,183. RĀGA-TAR. 6,213. BHĀG. P. 1,8,18. 2,9,24. 3,19,24. 7,14,2. HIT. ed. JOHNS. 2427. NALOD. 2,58 (वस्थित). पीठे देवस्य तिरुत्ताकम् RĀGA-TAR. 5,49. दीर्घकालम् lange Zeit gelegen habend (Pfand) M. 8,145. सर्वमात्मन्यवस्थितम् enthalten in 12,119. BHAG. 9,4. 15,11. आर्षेयप्रसिद्धिः कल्पसूत्रेषु KUMĀRILA bei GOLD. MĀN. 66,b. अन्वस्थित nicht daseiend R. 4,30,14. nicht bleiben könnend RAGH. 19,31. एकस्मिन्प्रदेशे सकृदवस्थितता das Zusammensein SARVADARÇANAS. 142,16. — b) verbleibend —, verharrend in einer best. Thätigkeit oder Zustande; die Ergänzung a) ein partic.: व्यास्वनेः पूर्यन्दिशः R. 3,30,19. 34. 42,32. क्वस्तद्वदे KATHĀS. 5,43. — β) ein instr.: चतुर्मण्डलावस्थानेन PAÑKĀT. ed. ORN. 5,7. सर्वस्यात्मतया SARVADARÇANAS. 52,18. 21. 162,3. प्रलाभावस्थितः so v. a. प्रलाभेणाव० erscheinend als VARĀH. BRH. S. 11,51. MĀRK. P. 37,35. BHĀG. P. 3,11,2. — c) verbleibend in (loc.) so v. a. befolgend: अनुशासने स्वे BHĀG. P. 3,1,45. मूर्खावक्षेषु BHĀTJ. 15,14. — d) begriffen in, obliegend, bedacht auf; mit loc.: श्रेयसि MBh. 2,1228. स्वे स्वे कर्मणि M. 8,42. 10,74. चारित्र्येषु R. 6,88,14 (अन्वस्थित). भूतानां पालने BHĀG. P. 4,17,18. die Ergänzung im comp. vorangehend: ज्ञानावस्थितचेतसु BHAG. 4,23. नानाकथाप्रसङ्गावस्थित HIT. 27,14. — e) Jmd (acc.) obliegend: मयि सृष्टिर्हि लोकानां रक्षा युष्मास्ववस्थिता KUMĀRAS. 2,28. — f) bereit zu (dat.): युक्ताय PAÑKĀT. 91,6. 7. — g) feststehend, beständig, keinem Wandel unterworfen KATHOP. 2,22. वाक्य R. 5,56,56. एषा तस्य स्थिरा बुद्धिर्मृत्युभावादवस्थिता in Bezug auf 6,10,32. पितुरस्याः समीपनयनम् so v. a. fest beschlossen ÇĀK. 71,14. ०निश्चय adj. KATHĀS. 24,229. अन्वस्थित unbeständig P. 2,1,42, Schol. R. 5,51,10. ०चित्त 83,5. Spr. (II) 330. दयितासु नृणां प्रेम KUMĀRAS. 4,28. UTTARAR. 35,10 (47,4). BHĀG. P. 2,6,39. अवस्थित von Personen so v. a. standhaft, zuverlässig M. 7,60. eine feste Stellung einnehmend VIKR. 160. अन्वस्थिता wankelmützig, untreu M. 11,138. R. 7,30,37. — h) gelungen: अन्वस्थितं कार्यम् misslungen R. 5,51,9. — i) beschaffen, sich verhaltend: एवमवस्थिते unter diesen Verhältnissen PAÑKĀT. 180,20. तेन मदीयं यथावस्थितं चित्तं ज्ञातम् 196,18. ते प्रोचुर्यथावस्थितं नापितवृत्तात् 237,19. — k) mit acc. a) stehend bei: स एष सानादिव मामवस्थितः HARIV. 14728. वानरवाङ्मन्याः स्वयं पार्श्वमवस्थितः zur linken Seite R. 5,73,26. — β) hingegeben, sich hingebend: असंभाव्यमानृशंस्यम् MBh. 13,272. परं दर्पम् R. 5,58,13. — Vgl. अवस्थि figg. — caus. 1) auseinanderhalten, trennen: यदनेनाचलेन लोको ऽलोकश्चात्तर्वर्तिनावस्था-